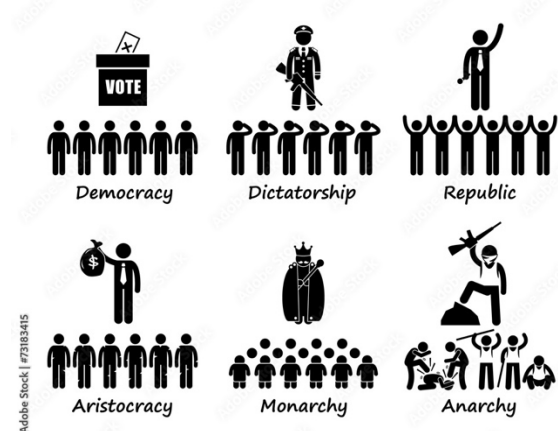

Does the Torah Advocate for a Particular System of Government?

Timely Torah, Sunday May 7th 2023

Types of Government

CIA, World Factbook¹

¹ <https://www.cia.gov/the-world-factbook/field/government-type/>

This entry gives the basic form of government. Definitions of the major governmental terms are as follows. (Note that for some countries more than one definition applies.):

Absolute monarchy - a form of government where the monarch rules unhindered, i.e., without any laws, constitution, or legally organized opposition.

Anarchy - a condition of lawlessness or political disorder brought about by the absence of governmental authority.

Authoritarian - a form of government in which state authority is imposed onto many aspects of citizens' lives.

Commonwealth - a nation, state, or other political entity founded on law and united by a compact of the people for the common good.

Communist - a system of government in which

the state plans and controls the economy and a single - often authoritarian - party holds power; state controls are imposed with the elimination of private ownership of property or capital while claiming to make progress toward a higher social order in which all goods are equally shared by the people (i.e., a classless society).

Confederacy (Confederation) - a union by compact or treaty between states, provinces, or territories, that creates a central government with limited powers; the constituent entities retain supreme authority over all matters except those delegated to the central government.

Constitutional - a government by or operating under an authoritative document (constitution) that sets forth the system of fundamental laws and principles that determines the nature, functions, and limits of that government.

Constitutional democracy - a form of government in which the sovereign power of the people is spelled out in a governing constitution.

Constitutional monarchy - a system of government in which a monarch is guided by a constitution whereby his/her rights, duties, and responsibilities are spelled out in written law or by custom.

Democracy - a form of government in which the supreme power is retained by the people, but which is usually exercised indirectly through a system of representation and delegated authority periodically renewed.

Democratic republic - a state in which the supreme power rests in the body of citizens entitled to vote for officers and representatives responsible to them.

Dictatorship - a form of government in which a ruler or small clique wield absolute power (not restricted by a constitution or laws).

Ecclesiastical - a government administered by a church.

Emirate - similar to a monarchy or sultanate, but a government in which the supreme power is in the hands of an emir (the ruler of a Muslim state); the emir may be an absolute overlord or a sovereign with constitutionally limited authority.

Federal (Federation) - a form of government in which sovereign power is formally divided - usually by means of a constitution - between a central authority and a number of constituent regions (states, colonies, or provinces) so that each region retains some management of its internal affairs; differs from a confederacy in that the central government exerts influence directly upon both individuals as well as upon the regional units.

Federal republic - a state in which the powers of the central government are restricted and in which the component parts (states, colonies, or provinces) retain a degree of self-government; ultimate sovereign power rests with the voters who chose their governmental representatives.

Islamic republic - a particular form of government adopted by some Muslim states; although such a state is, in theory, a theocracy, it remains a republic, but its laws are required to be compatible with the laws of Islam.

Maotism - the theory and practice of Marxism-Leninism developed in China by Mao Zedong (Mao Tse-tung), which states that a continuous revolution is necessary if the leaders of a communist state are to keep in touch with the people.

Marxism - the political, economic, and social principles espoused by 19th century economist Karl Marx; he viewed the struggle of workers as a progression of historical forces that would proceed from a class struggle of the proletariat (workers) exploited by capitalists (business owners), to a socialist "dictatorship of the proletariat," to, finally, a classless society - Communism.

Marxism-Leninism - an expanded form of communism developed by Lenin from doctrines of Karl Marx; Lenin saw imperialism as the final stage of capitalism and shifted the focus of workers' struggle from developed to underdeveloped countries.

Monarchy - a government in which the supreme power is lodged in the hands of a monarch who reigns over a state or territory, usually for life and by hereditary right; the monarch may be either a sole absolute ruler or a sovereign - such as a king, queen, or prince - with constitutionally limited authority.

Oligarchy - a government in which control is exercised by a small group of individuals whose authority generally is based on wealth or power.

Parliamentary democracy - a political system in which the legislature (parliament) selects the government - a prime minister, premier, or chancellor along with the cabinet ministers - according to party strength as expressed in elections; by this system, the government acquires a dual responsibility: to the people as well as to the parliament.

Parliamentary government (Cabinet-Parliamentary government) - a government in which members of an executive branch (the cabinet and its leader - a prime minister, premier, or chancellor) are nominated to their positions by

a legislature or parliament, and are directly responsible to it; this type of government can be dissolved at will by the parliament (legislature) by means of a no confidence vote or the leader of the cabinet may dissolve the parliament if it can no longer function.

Parliamentary monarchy - a state headed by a monarch who is not actively involved in policy formation or implementation (i.e., the exercise of sovereign powers by a monarch in a ceremonial capacity); true governmental leadership is carried out by a cabinet and its head - a prime minister, premier, or chancellor - who are drawn from a legislature (parliament).

Presidential - a system of government where the executive branch exists separately from a legislature (to which it is generally not accountable).

Republic - a representative democracy in which the people's elected deputies (representatives), not the people themselves, vote on legislation.

Socialism - a government in which the means of

planning, producing, and distributing goods is controlled by a central government that theoretically seeks a more just and equitable distribution of property and labor; in actuality, most socialist governments have ended up being no more than dictatorships over workers by a ruling elite.

Sultanate - similar to a monarchy, but a government in which the supreme power is in the hands of a sultan (the head of a Muslim state); the sultan may be an absolute ruler or a sovereign with constitutionally limited authority.

Theocracy - a form of government in which a Deity is recognized as the supreme civil ruler, but the Deity's laws are interpreted by ecclesiastical authorities (bishops, mullahs, etc.); a government subject to religious authority.

Totalitarian - a government that seeks to subordinate the individual to the state by controlling not only all political and economic matters, but also the attitudes, values, and beliefs of its population.

The Torah's View

1. Devarim 17:14-15

<p>יָד כִּי-תָבֹא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ, וּיְרַשְׁתָּהּ, וּיִשְׁבְּתָהּ בָּהּ: וְאָמַרְתָּ, אֲשִׁימָה עָלַי מֶלֶךְ, כְּכָל-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר סְבִיבֹתַי.</p>	<p>14 When thou art come unto the land which the LORD thy God giveth thee, and shalt possess it, and shalt dwell therein: and shalt say: 'I will set a king over me, like all the nations that are round about me';</p>
<p>טו שׁוֹם תִּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ, אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: מִקֶּרֶב אֲחֵיךָ, תִּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ-- לֹא תֹכַח לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי, אֲשֶׁר לֹא-אֲחֵיךָ הוּא.</p>	<p>15 thou shalt in any wise set him king over thee, whom the LORD thy God shall choose: one from among thy brethren shalt thou set king over thee; thou mayest not put a foreigner over thee, who is not thy brother.</p>

The Problem

2. I Shmuel 8:1-9

<p>א ויהי, כאשר זקן שמואל; וישם את-בָּנָיו שֹׁפְטִים, לְיִשְׂרָאֵל.</p>	<p>1 And it came to pass, when Samuel was old, that he made his sons judges over Israel.</p>
---	--

ב ויהי שם-בגו הבכור יואל, ושם משנהו אביה--שפטים, בבאר שבע.	2 Now the name of his first-born was Joel: and the name of his second, Abijah: they were judges in Beer-sheba.
ג ולא-הלכו בגיו בדרכו, ויטו אחרי הבצע; ויקחו-שחד--ויטו, משפט. {פ}	3 And his sons walked not in his ways, but turned aside after lucre, and took bribes, and perverted justice. {P}
ד ויתקבצו, כל זקני ישראל; ויבאו אל-שמואל, הרמתה.	4 Then all the elders of Israel gathered themselves together, and came to Samuel unto Ramah.
ה ויאמרו אליו, הנה אתה זקנת, ובגיר, לא הלכו בדרכיך; עתה, שימה-לנו מלך לשפטנו--ככל-הגוים.	5 And they said unto him: 'Behold, thou art old, and thy sons walk not in thy ways; now make us a king to judge us like all the nations.'
ו וירע הדבר, בעיני שמואל, כאשר אמרו, תנה-לנו מלך לשפטנו; ויתפלל שמואל, אל-ה'. {פ}	6 But the thing displeased Samuel, when they said: 'Give us a king to judge us.' And Samuel prayed unto the LORD. {P}
ז ויאמר ה', אל-שמואל, שמע בקול העם, לכול אשר-יאמרו אליך: כי לא אתך מאסו, כי-אתי מאסו ממלך עליהם.	7 And the LORD said unto Samuel: 'Hearken unto the voice of the people in all that they say unto thee; for they have not rejected thee, but they have rejected Me, that I should not be king over them.'
ח ככל-המעשים אשר-עשו, מיום העלתי אותם ממצרים ועד-היום הזה, ויעזבני, ויעבדו אלקים אחרים--כן המה עשים, גם-לך.	8 According to all the works which they have done since the day that I brought them up out of Egypt even unto this day, in that they have forsaken Me, and served other gods, so do they also unto thee.
ט ועתה, שמע בקולם: אך, כי-העד תעיד בהם, והגדת להם, משפט המלך אשר ימלך עליהם. {ס}	9 Now therefore hearken unto their voice: howbeit thou shalt earnestly forewarn them, and shalt declare unto them the manner of the king that shall reign over them.' {S}

What's the difference?

Suggestion 1: Paganism

3. Sifrei Devarim 156

ככל הגוים אשר סביבותי. ר' נהוראי אומר, לא בקשו להם מלך אלא להעבידם עבודת כוכבים, שנא' (שמואל א ח:כ) והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמותינו.

R. Nehorai said: They sought a king only to lead them to idolatry, as it is written (I Samuel, *Ibid.* 20) "And we, too, will be like all the nations, and our king will judge us and go out before us, and fight our wars."

Suggestion 2: How they asked

4. Tosefta Sanhedrin 4:3

ר"א בר' יוסי אומר זקנים שאלו כהלכה שנא' (שמואל א ח'ו) תנה לנו מלך לשפטנו [אבל] עמי הארץ חזרו וקלקלו שנאמר (שם) והיינו גם אנחנו וגו'

5. Mishna Torah, Melachim 1:2

מֵאַחַר שֶׁהִקְמַת מֶלֶךְ מִצְוָה לָמָּה לֹא רָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁשָּׁאַלוּ מֶלֶךְ מִשְׁמוּאֵל. לְפִי שֶׁשָּׁאוּלוּ בְּתַרְעֻמָּת. וְלֹא שֶׁשָּׁאוּלוּ לְקִיָּם הַמִּצְוָה אֲלֵא מִפְּנֵי שֶׁקָּצוּ בְּשְׁמוּאֵל הַנְּבִיא. שְׁנֵאמַר (שְׁמוּאֵל א ח ז) (כִּי לֹא אֶתְדָּ מֵאֲסוּ כִּי אֶתִּי מֵאֲסוּ" וְגו'.

Since it is a mitzvah to appoint a king, why was God displeased with the people's request of a king from Samuel? Because they made their request in a spirit of complaint. Rather than seeking to fulfill the mitzvah of appointing a king, they were simply intent on rejecting the Prophet Samuel as implied by God's reply to him (I Samuel 8:7: 'It is not you, but Me they have rejected.'

6. Radak, I Shmuel 8:6

א"כ למה היה הדבר רע בעיני ה' לפי שבתרעומת שאלו אותו ולא לשם מצוה כי אילו אמרו תנה לנו מלך שישפטנו ביושר ובאמונה לא היה הדבר רע בעיני שמואל שהרי הכתוב מעיד כי בניו לא היו שופטים ישרים או אילו אמרו נבא לפניך ותשפטנו אתה כל ימי חיך אחר שאין אתה יכול לחזור על המקומות היו אומרים טוב או אם אמרו נמנה בעצתך מלך עלינו אחר שאתה זקנת והמלך ישפטנו ויוכיחנו ויהיה מוראו עלינו לשמור דרך ה' זו השאלה היתה טובה אבל כשאמרו שימה לנו מלך זה היה רע ומיעוט בטחון בהשם ...

Suggestion 3: Judgment versus Leadership

7. Ralbag, I Shmuel 8:4

(ד) והנה נתקבצו כל זקני ישראל ובאו לשמואל הרמתה ואמרו לו שישים להם מלך לשפטם ככל הגוים והנה טעו בזה כי ישראל אינם באופן שישפט להם המלך לפי מה שירצה כמו הענין במלכי הע"א שמיסדים לעמם נימוסים כאשר יעלה על רוחם ולזה אמרה התורה שאם יאמרו ישראל שישמו עליהם מלך ככל הגוים אשר סביבותיהם שלא יוכלו לשים עליהם כי אם מאחיהם שהם נקשרים לקיים התורה ועל פי התורה ינהיגום לא בנימוסים אחרים

Suggestion 4: Wrong Tribe

8. Ramban, Bereishis 49:10

והיה כל זה מפני שהיה שמואל שופט ונביא ולוחם מלחמותיהם על פי ה' ומושיע אותם, ולא היה להם לשאול מלך בימיו, כמו שאמר להם וה' אלהיכם מלכם (ש"א יב יב), והקב"ה אמר לו לא אותך מאסו כי אותי מאסו ממלוך עליהם (שם ח ז), ולפיכך לא נתן להם מלכות של קיימא. ומה שאמר הכתוב (שם יג יג) נסכלת לא שמרת את מצות ה' אלקיך אשר צוך כי עתה הכין ה' את ממלכתך אל ישראל עד עולם, שאם לא

חטא היה לזרעו מלכות בישראל, לא על כלם. וזה טעם אל ישראל. אולי היה מולך על שבטי אמו, על בנימן ואפרים ומנשה, כי יהודה ואפרים כשני עממים נחשבים בישראל, או היה מלך תחת יד מלך יהודה:

9. Ramban, Devorim 17:14

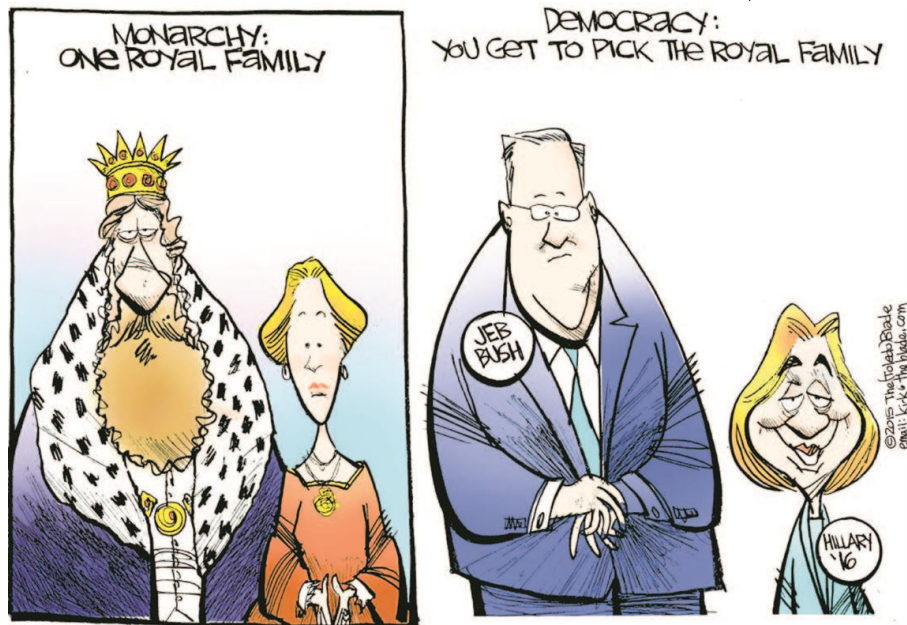
(יד) ואמרת אשימה עלי מלך - על דעת רבותינו (ספרי ראה סז), (סנהדרין כ ב) כמו ואמור אשימה עלי מלך, והיא מצות עשה שיחייב אותנו לומר כן אחר ירושה וישיבה, כלשון ועשית מעקה לגגך (להלן כב ח), וזולתם. והזכיר "ואמרת", כי מצוה שיבואו לפני הכהנים הלויים ואל השופט ויאמרו להם רצוננו שנשים עלינו מלך:

ולפי דעתי עוד, שגם זה מרמיזותיו על העתידות, שכן היה כששאלו להם את שאול אמרו לשמואל (ש"א ח ה) שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים, וכן כתוב שם (פסוק כ) והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו וגו', כי מה טעם שתאמר התורה במצוה "ככל הגוים אשר סביבותי", ואין ישראל ראויים ללמד מהם ולא לקנא בעושי עולה, אבל זה רמז לענין שיהיה, ולכך באה הפרשה בלשון הבינוני, כאשר פירשתי כבר (לעיל ד כה):

Suggestion 5: Autocrat

10. Abarbanel, I Shmuel 8:4

והנה שמעתי בשם דון פאולו האגמון אשר היה בבורגו"ש דעת חמישי בזה, והוא שמנוי המלכים אפשר שיהיה באחד משני פנים, אם שיהיה מלך נכנע למשפטי התורה והמצות, ואם שיהיה מלך בהחלט לעשות המשפטים והתורות כרצונו, כמו שהיו מלכי האומות מקדם קדמתא ושהם יעשו החוקים והם ישמרו אותם כרצונם והנה המין הראשון הוא הנאות ועליו צותה התורה (דברים י"ז י"ד) ואמרת אשימה עלי מלך שום תשים עליך מלך, וצוהו בשמירת התורה והמצות כמו שאמר (שם י"ח י"ט) וכתב לו את משנה התורה הזאת וגו', וקרא בו וגו' לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל, ואמנם המין השני הוא המזיק מאד, כי המלך מפאת היכולת המוחלט המסור בידו לא ישמור הצדק והמשפט האמיתי בכל הדברים ויעשה כל אשר ירצה ומי יאמר לו מה תעשה? והנה בני ישראל בשאלם מלך לא שאלוהו מהמין הראשון הנאות כי אם מהמין השני המזיק, וזהו אמרם והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו, רוצה לומר שיהיה המלך יכול בהחלט ועשה המשפט כאשר עם לבבו כענין מלכי האומות שהם עושים הדתות ומניחים הנימוסים

Suggestion 6: Optional

11. Abarbanel, I Shmuel 8:4

הביטו וראו הארצות שתהיה הנהגתם על ידי מלכים, ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם איש מהם כל הישר בעיניו יעשה ומלאה הארץ חמס מפניהם, ומי יאמר לו מה תעשה? והיום הזה ראינו ארצות רבות תהיה הנהגתם על ידי שופטים ומושלים זמניים נבחרים ביניהם משלשה חדשים לשלשה חדשים ומלך אלקום עמהם, משפט נבחרה להם בסדור מוגבל והמה הרודים בעם העושים במלאכת המלחמות לא יעמוד איש בפניהם אם לשבט אם לארצם לא לחסד, ואם איש יחטא מהם בדבר מה עוד מעט יבואו אחרים תחתיהם ומי אשר חטא יקבל ענשו כראוי באופן שלא יזידון לעשות עוד. הלא ידעת אם לא שמעת היות רביעאה דחילא רומ"י רשיעא היתה מושלת בכפה ואכלה כל ארעא ותדושינא ותדקינא בהיות הנהגתה על ידי הקונשו"לי שלמים וכן רבים, ואחרי שמלך בה קיסר לבדו היתה למס. ועוד היום מלכות ויניצי"א הגברת רבתי בגוים שרת במדינות, ומלכות פלורניצי"א צבי הוא לכל הארצות, ומלכות גינוב"א דחילא ותקיפא, ולוק"ה ושיינ"ה ובולוני"א ומלכיות אחרות אין מלך בהם כי אם הנהגת המנהיגים הנבחרים מימים קצובים לימים קצובים כמו שזכרתי, והמה המלכיות הישרות אין בהם נפתל ועקש לא ירים איש את ידו ואת רגלו על כל דבר פשע, והמה כובשות ארצות לא להם בחכמה בתבונה ובדעת

12. Abarbanel, I Shmuel 8:4

ואומר שיספר הכתוב לדעתי שבאחרית הימים אחרי היות ישראל בארץ וירשוה וישבו בה בחמלת ה' עליהם יהיו כפויי טובה בשהם ישאלו שלא לצורך למלוך עליהם מלך לא מפאת הכרח כי אם להשתוות עם האומות הממליכים עליהם מלכים וזה שכתוב (דברים י"ז י"ד) כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך וירשתה וישבה בה, כלומר יהיה מהסכלות שבזמן המלחמות בכיבוש הארץ לא תשאלו מלך שהוא היה הזמן היותר נאות לצרכו ואחרי שתישו את הארץ ותחלקוה ותשבו בה בטח (וכל זה בהשגחת הש"י ומבלי מלך אז ללא הכרח ומבלי צורך כלל) תאמר אשימה עלי מלך וזהו ככל הגוים אשר סביבותי, כלומר לא להכרח ותכלית אחרת, וכאשר יקרה זה צוה יתברך שלא ימליכו המלך כרצונם כי אם אשר יבחר ה' אלקיכם בו מקרב אחיכם, וזו היא המצוה בעצם ואמת, רוצה לומר שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלקיך בו מקרב אחיך, שיהיה המלך אשר ישאלו נבחר מאת הש"י מקרב אחיהם, לא שיצוה בזה אותם שישאלוהו.

13. Haemek Davar, Devarim 17:14

אכן לפי לשון זה ה' במשמע שאין זה מצוה במוחלט למנות מלך אלא רשות כמו ואמרת אוכלה בשר וגו'. והרי ידוע בדברי חז"ל דמצוה למנות מלך וא"כ למאי כתיב ואמרת וגו'. ונראה דמשום דהנהגת המדינה משתנה אם מתנהג עפ"י דעת מלוכה או עפ"י דעת העם ונבחריהם. ויש מדינה שאינה יכולה לסבול דעת מלוכה. ויש מדינה שבלא מלך הרי היא כספינה בלי קברניט. ודבר זה א"א לעשות עפ"י הכרח מ"ע. שהרי בענין השייך להנהגת הכלל נוגע לסכ"נ שדוחה מ"ע מש"ה לא אפשר לצוות בהחלט למנות מלך כ"ז שלא עלה בהסכמת העם לסבול עול מלך עפ"י שרואים מדינות אשר סביבותיהם מתנהגים בסדר יותר נכון. או אז מ"ע לסנהדרין למנות מלך. והא ודאי א"א לפרש שאין בו מ"ע כלל אלא כמו ואמרת אוכלה בשר וגו' וזבחת מבקרך וגו' שאינו אלא לאו הבא מכלל עשה שלא לאכול בלי שחיטה. ה"נ נימא דה"פ שום תשים עליך מלך אשר יבחר וגו' לא תוכל וגו' דוקא אשר יבחר. אבל א"א לפרש הכי דאם כן מאי איריא וירשתה וישבת בה ולא קודם. הא אפילו קודם ירושה שרי לעשות מלך שהרי יהושע היה כמו מלך כמש"כ הרמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ג ופ"ג ה"ח יע"ש וכ"ה בסנהדרין ד"ט אלא ע"כ מצוה הוא ומ"מ אין סנהדרין מצווין עד שיאמרו העם שרוצין בהנהגת מלך. ומש"ה כל משך שלש מאות שנה שהיה המשכן נבחר בשילה לא היה מלך והיינו משום שלא היה בזה הסכמת העם:

